

#מציאות_לא_מצ'אותית

בת-אל שוורצמן

גיליון 5 דצמבר 2019, כסלו ה'תש"ף

#מציאאות_לא_מציאאותית

בת־אל דורון

קוראים יקרים

"מוטיב על נס" הוא כתב עת המעלה על נס בכל גיליון ספר אחד של יוצר אחד. כל גיליון כולל 5 יצירות הלקוחות מהספר הנבחר במטרה לעודד את החשיפה של היצירות לקוראים. והפעם...

#מציאאות_לא_מציאאותית - בת־אל דורון (לשעבר שוורצמן)

ספרי ניב (ה'תשע"ח 2018)

הספר אוגד בתוכו מגוון סיפורים קצרים ושירים, חלקם אמת, חלקם בדיה אבל כולם מלאי תובנות עמוקות לחיים.

מעט על בת־אל דורון

בת־אל דורון (לשעבר שוורצמן), בת 23, כותבת 24/7. נולדה בקריית ביאליק בשנת 1996. למדה שיווק, פרסום, תאטרון וקולנוע. בוגרת קורס לימודי פזמונאות של נועם חורב ומיקה קרני. כתבה ב"הלם תרבות", מגזין הנותן במה לכותבים צעירים מתחילים. כיום כותבת באתר My Pen. ספר הביכורים שלה פורסם בהיותה בת 21 בלבד. מרצה על סיפור חייה, החרם ועצירתו בקרב בני נוער, ועל המסע בדרך לכתיבת הספר.

גיליון 5

דצמבר 2019, כסלו ה'תש"ף

קריאה מהנה!

#מצ'אות_לא_מצ'אותית

בת־אל דורון

ביום הכי גשום בשנה

דווקא ביום הכי גשום בשנה,
נשארתי לבדי מתחת לפוך,
הגשם לא הפסיק ולא באת לומר לי שהכול בסדר.
דווקא ביום הכי גשום בשנה,
בלב הסערה,
בחרת ללכת איתה.

גיליון 5

דצמבר 2019, כסלו ה'תש"ף

בת־אל דורון

הלוואי שיבינו

הלוואי שיבינו, הלוואי שיראו,
הלוואי שלא נריב יותר, הלוואי שלא נכאב,
הלוואי שהעולם יהיה טוב יותר, בכל פסקה ותו.
הלוואי שנחייך, שנדבר, שנשתף,
הלוואי שנהיה.
הלוואי שנשכיל להבין אחד את השנייה והשנייה את האחד,
הלוואי שנלמד מי אנחנו בכל פעם מחדש,
ברגע הנכון ובזמן הנכון, בלב נרגש.
הלוואי שתמיד נהיה פה למען הקרובים אלינו,
וגם למען האחר והשונה, שהם ממש לא שונים, הם בדיוק כמונו, בני אדם שווים.
הלוואי שנעשה, הלוואי שנגשים,
הלוואי שיפסיקו הרכילות והחרמים.
הלוואי שנהיה בדיוק ולא בערך,
שנעז יותר, נלמד יותר,
שיפתחו כל המחסומים.
הלוואי שנהיה בלי מסכות,
בלי קירות ומנעולים,
הלוואי שהלב ייפתח ונזכה לראות את הטוב.
הלוואי שנבין שהזמן קצר והמלאכה מרובה,
הלוואי שנזכה לראות התכלית והמטרה,
הלוואי שנאהב, הלוואי שנצחק,
הלוואי שנחלום, הלוואי שניתן מכל הלב במעשים,
הלוואי שנהיה שם תמיד לא רק לפרקים,
הלוואי שנישאר ולא נעזוב,
ונראה את האור והעומק בדברים.

גיליון 5

דצמבר 2019, כסלו ה'תש"ף

בת־אל דורון

תיקנתי לה את הלב

שמתי לב לשריטות ולצלקות שעל הלב שלה.
שמתי לב שהוא לא שלם, שמתי לב לחצאים ולרבעים.
שמתי לב שהיא כל הזמן מתחבאת מאחורי מילים.
שמתי לב שהיא מחייכת בסתר כשאף אחד לא רואה.
שמתי לב לפחד שמשחק אותה מלהיפתח לאנשים.
שמתי לב לאנשים האלה שיורדים עליה גם בלי מילים.
אז באתי, ובעדינות ריפאתי את הפצעים והשלמתי את החצאים,
עם קצת מילים והמון מנגינות שחיברו הכול לדברים חכמים ואמיתיים.
באתי והסרתי את כל הקליפות, לאט-לאט, צעד-צעד,
היא הרשתה לי להיכנס לה ללב ולסגור את כל השריטות.
היא הרשתה לי לרפא את הצלקות, להעלים את המילים הרעות
ולתת לה להרגיש בסדר.
עד עכשיו היא רק ניסתה להתחמק מהעולם עם אוזניות
ומוזיקה טובה לברוח אליה,
ואני גיליתי לה מקום בטוח, הייתי לה לעוד מקום שאליו
היא יכולה לברוח.
בעדינות וברכות הוכחתי לה שיש עוד אנשים טובים בעולם
ושאין צורך לברוח מכולם.
שמתי לב שהיא פורחת, שמתי לב שהיא מחייכת,
שמתי לב שהלב שלה שלם פתאום,
שמתי לב שהיא ממשיכה הלאה בלי להסס,
שמתי לב שהיא מחייכת היום.
אין בה יותר כאב והאמת היא שגם אני מרגיש די בסדר בזכותה,
תיקנתי לה את הלב.

גיליון 5

דצמבר 2019, כסלו ה'תש"ף

בת־אל דורון

כמה קשה הרגע הזה שבו את מוחקת מישהו מהחיים שלך. כמה קשה זה להסתכל על הזיכרונות הכי חכמים שלכם ולחשוב שהוא הכול בשנייה. כמה קשה למחוק את השירים ששמעתם יחד, את המילים שהוא לחש לך בשקט-בשקט רק כדי שתשכחי מהמהומה ותנתקי מהעולם, רק כדי שתרגישי בטוחה. כמה קשה למחוק את התמונות המשותפות, את החיוכים שבהן. כמה השקעת, כמה נתת מעצמך והוא תקע לך סכין בגב, אחד קשה ועבה, כזה שאי אפשר להוציא מהר, כזה שנשאר להרבה זמן והסכין הזה עשה לך חור בלב, חור שלא ניתן לרפא.

עכשיו הוא כבר לא שמח לראות אותך כמו פעם, עכשיו הוא השתנה, הוא מתעלם ממך כי הוא הפך לסנוב שחושב שהוא יותר טוב מכולם, אחד שלא מתייחס אלייך גם בלי מילים.

הוא הפך לאחת המפלצות שאליהן לא התחברת כל השנים. ואת? בכית, נשברת, נגמרת ומחקת אותו לכל החיים. מחקת והבטחת לעצמך שיותר לא יפרצו את החומות, לא ישברו את המגננות שבליבך.

הבטחת שתישארי נאמנה לעצמך ובכל פעם שמישהו ינסה להיכנס לליבך את תחסמי אותו בכל כוחך.

את לא תתני ללב שלך להישבר שוב. זכרת כמה קשה למחוק מישהו מהחיים שלך, אבל הבנת גם כמה קשה להיות לבד, בלי אף אחד. ושוב התלבטת בינך לבין עצמך אם כדאי לפתוח קצת את החומות ולקבל מעט סדקים ושברים בקירות חדרי הלב ולאהוב או להישאר לבד ולעזוב.

החלטת שהלב שלך עבר מספיק וסגרת את כל האפשרויות, למעט האפשרות היחידה שנשארה פתוחה, זו שנשארה למי שיילחם עלייך בכל מצב, בכל דקה ובאמת יישאר. הוא יהיה זה שרק יגן וישמור, זה שיאהב וייתן לך לראות את האור.

הלב שלך הבין שקשה להיות לבד בעולם הזה, אבל גם קשה למחוק מישהו שאוהבים רק כי הוא משתנה.

גיליון 5

דצמבר 2019, כסלו ה'תש"ף

בת־אל דורון

הבית הישן בקצה הרחוב

הוא היה בית ישן בקצה הרחוב,
שמעו בו צעקות לרוב,
הרבה אכזבות ורצון לעזוב,
האנשים שגרו שם לא חייכו, הם רק רצו לכאוב.
הוא היה מרופט עם קירות הרוסים,
ממש שונה משאר הבתים,
כל קיר בו אפור ללא כל סימן לדרור.
בבית הזה גרה ילדה מיוחדת,
שדיכאו בה את השמחה והאור,

שנאו אותה כל כך וכשחייכה תמיד דאגו שהחיוך ירד מפניה במהרה.
יום אחד הילדה החליטה שמספיק סבלה ועזבה.
היא יצאה לדרך חדשה, בה קיבלו אותה ועודדו אותה לחייך.
דרך בה תמיד היו שם בשבילה ושמחו איתה בכל דקה.
דרך שממנה נהנתה והבית הישן בקצה הרחוב נשאר בודד יותר,
עם הורים מתוסכלים שלא ידעו סוף אחר,
בלי אור ושמחה,

כך נשארה לבדה ה"ממלכה".
הם לא עשו דבר כדי לחיות נכון ובחיוך,
ונשארו עם קנאה גדולה לילדתם המחייכת והמצליחה,
שפוסעת לה הלאה-הלאה בדרך ישראל.

גיליון 5

דצמבר 2019, כסלו ה'תש"ף

חפשו את מיזמי מוטיב השונים גם ב:

יצירת קשר:

דואר אלקטרוני: info@motiv-magazine.co.il

וואטסאפ: 054-3371373

אתר אינטרנט: www.motiv-magazine.co.il